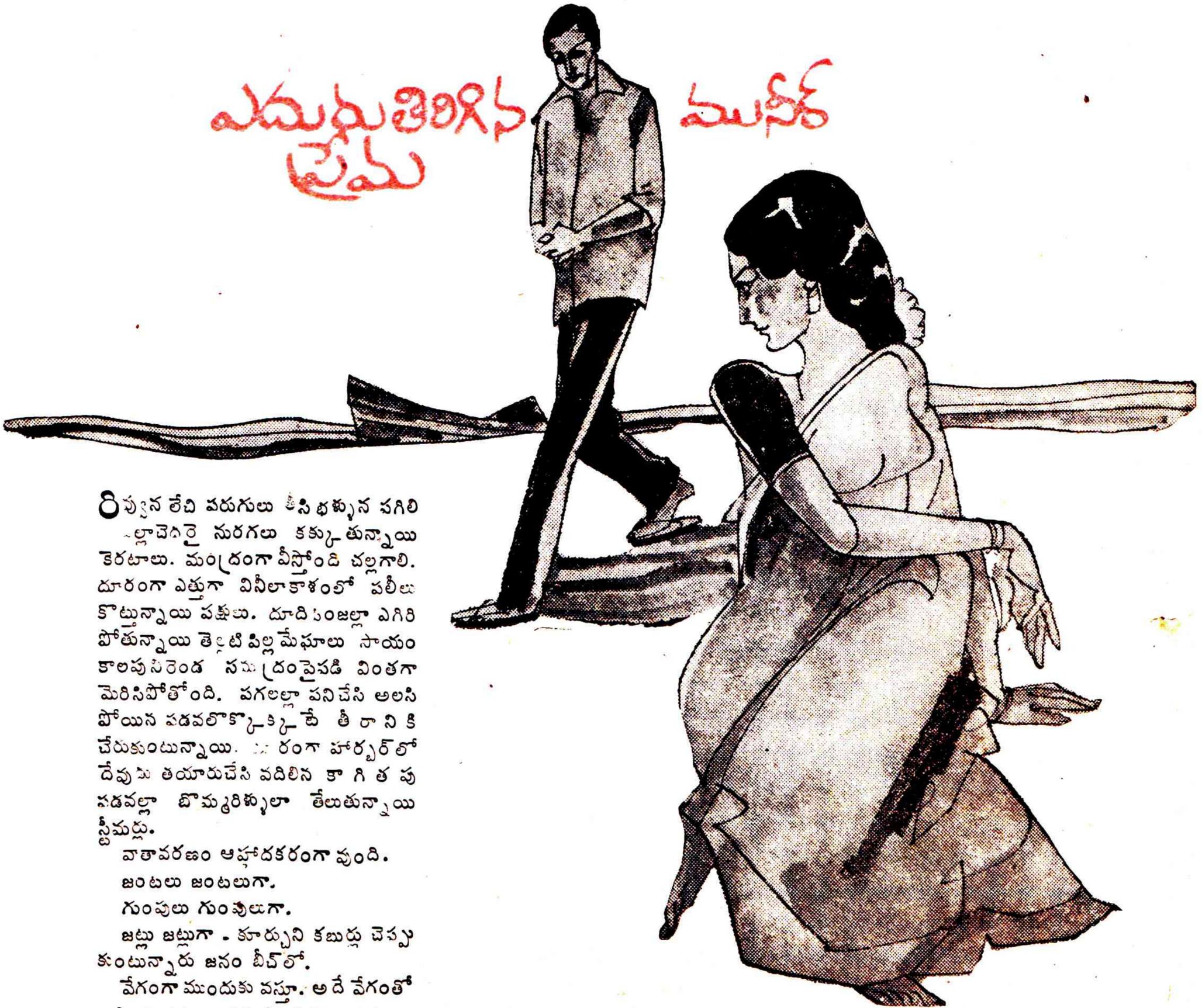

వరిసితుల పేరుతో ప్రేమను మోసం చెయ్యాలని చూస్తే — మమ్మే మోసపోతావు. ఎందుకంటే, ఎదుటివారికి వరిసితులుంటాయి! ఎదురు తిడుగుతుంది ప్రేమ!

ఎదురుతిరిగిన ప్రేమ ముసక

రిప్పున లేచి వరుగులు తీసి భక్తున పగిలి -
 ల్లాచెందరై నురగులు కక్కుతున్నాయి
 కెరటాలు. మంద్రంగా వీస్తోంది చల్లగాలి.
 దూరంగా ఎత్తుగా వినీలాకాశంలో పలీలు
 కొట్టున్నాయి పక్షులు. దూదిపంజల్లా ఎగిరి
 పోతున్నాయి తెల్లటి పిల్లమేఘాలు సాయం
 కాలపు సరెండ సముద్రంపైపడి వింతగా
 మెరిసిపోతోంది. పగలల్లా పనిచేసి అలసి
 పోయిన పడవలొక్కొక్కటే తీరానికి
 చేరుకుంటున్నాయి. దూరంగా హార్బర్లో
 దేవుడు తయారుచేసి వదిలిన కాగితపు
 పడవల్లా బొమ్మరిళ్ళులా తేలుతున్నాయి
 స్తీమరు.

వాతావరణం ఆహోదకరంగా వుంది.
 జంటలు జంటలుగా.
 గుంపులు గుంపులుగా.
 జట్లు జట్లుగా - కూర్చుని కబుర్లు చెప్పు
 కుంటున్నారు జనం బీచ్లో.
 వేగంగా ముందుకు వస్తూ. అదే వేగంతో
 మళ్ళీ వెనక్కు వెళ్ళిపోతున్న కెరటాల
 తాలూకు నురుగును చూస్తూ కేరింతాలు
 కొడుతున్నారు చిన్నపిల్లలు.
 శనక్కాయం. ఇస్క్రీంవగైరాపగైరా
 ఆమ్మేవాళ్ళ కేకలతో హడావుడిగా వుంది
 బీచ్.
 బోర విరుచుకుని సముద్రం కేసి
 ధైర్యంగా చూస్తోంది హైకోర్టు.
 సముద్రపు హోరు.
 తిను బండారాలు అమ్మేవాళ్ళ హోరు.
 పిల్లల కేరింతాల జోరు.

ఆ హోరులో.
 ఆ జోరులో.
 దూరంగా కూర్చుని—
 “అయితే నీ నిర్ణయం మార్చుకో
 ంటావు?”
 సరోజ కళ్ళలోకి నూటిగా చూడాలని
 ప్రయత్నిస్తూ అడిగాడు రామం అత
 ణం పాలిపోయివుంది.
 సరోజ మౌనంగా ఇసుకలో గీతలు

గీస్తూ వుండిపోయింది.
 ఊణాలు చకచకా దొరికిపోయాయి.
 రామం చేతిలోని ఫైలుమీద,
 సరోజ ఇసుకలో - గీతలు గీస్తూ వుండి
 పోయారు.
 “ఇస్క్రీం సార్” అరుచుకుంటూ
 వచ్చాడో కుర్రాడు.
 ఇద్దరిలో ఎవరూ మాట్లాడలేదు ఎవరి
 ఆలోచనల్లో వారున్నారు.

ఐస్క్రీం కుర్రాడు వెళ్ళిపోయాడు.

“నాకు తెలుసు నువ్వు బాధపడవ... కాని ఈ విషయం నీతో చెప్పటానికి ముందు నెనెంత బాధపడి వుంటానోకూడా వూహించు” సరోజ అంది నిశ్శబ్దాన్ని భంగం చేస్తూ.

“ప్రేమ వుండొచ్చు కావనను. ప్రేమ త్యాగాన్ని కోరదు. ప్రేమ ప్రేమను కోరుతుంది” సరోజ చెప్పిపోయింది.

“సినిమా డైలాగులు అనవసరం” విసురుగా అన్నాడు రామం. నేనో ఉద్యోగం. సద్యోగం లేని బడుద్దాయినని, పెళ్ళాన్ని పోషించుకోవటం చిత కాని వాణ్ణు బియ్యం వెలగబెట్టి రెండేళ్ళవుతున్నావు ద్యోగం లేకుండా ఆనారాగా తిరుగుతున్నాననేగా నేనంటే నీకీ అలుసు....” రామం చెప్పిపోయాడు ఆ శంకా.

“వేడి వేడి శనక్కాయలు సార్. వేడి వేడి శనక్కా...” అరుచుకుంటూ వచ్చాడో కుర్రాడు.

“గెటాట్” కోపంగా అరిచాడు రామం. బిక్క మొహం వేసుకుని వెళ్ళిపోయాడా కుర్రాడు.

“అరుపులవల్ల పనులు కావు” సరోజ అంది సౌమ్యంగానే.

“అయినాను గెంతుతాను. గుడ్లలు చించుకుని మరీ గెంతుతాను నువ్వెవరివి నన్ను డగటానికి” రామానికి ఊణ్ణానికీ వివేచనాజ్ఞానం సన్నగిలుతోంది.

“డోంట్ బి సిల్లీ రామం” సరోజ ముఖం ఎర్రబడింది. “పరిస్థితుల నర్తం చేసుకోటానికి ప్రయత్నించు. నువ్విలాగే అరిచావంటే నేను వెళ్ళిపోతాను” లేవటాని కుద్యుక్తురా అవుటూ అంది సరోజ.

చటుక్కున చెయ్యి పటు కన్నాడు రామం. “పీజ్ కూల్చో పీజ్ - ఏమిటో వాగేశాను ఆవేశంలో. పీజ్ ఏమనుకోక” అన్నాడు.

సరోజ కూర్చుంది. కొద్ది క్షణాలనేపు మౌనం రాజ్య మేలింది.

వెలుగు స్థానంలోనే చీకట్లు క్రమక్రమంగా కమ్ముకుంటున్నాయి. సీమర్లలో క్లబ్బు వెలిగాయి. ఉన్నమి చంద్రుడు కాబోలు షోగ్గా అలంకరించుకుని మెల్ల మెల్లగా పైకి వస్తున్నాడు. ఒకటొకటిగా వెలగటం మొదలెట్టాయి సిటీలోని లైట్లు. రాద చేసుకుంటూ నెత్తిమీదుగా ఎగిరిపోతోందో విమానం. లైట్లార్చుకుంటూ వెలిగిస్తూ.

“ఇన్నాళ్ళ మన ప్రేమను యిలా మొగ్గలోనే తుంచేవేయాలంటే నాకు..నాకు”.... మాటలు రాక తడుముకున్నాడు రామం.

“సినిమా డైలాగులు చెప్పొద్దు” సరోజ అంది.

రోషంతో బుసలు కొట్టాడు రామం

“తెలిసీ తెలియని వయస్సులో యేం జరిగినా” అదే నిశ్చయ ప్రేమ. అదే అమరప్రేమ వగైరా వగైరా అంటారు. నిజానికి ఇన్ ఫాట్యూయేషన్ వేరు. ప్రేమ వేరు. ఎవరో మహానుభావుడు అప్పటికీ అన్నాడు కూడా. నిజమైని ప్రేమ నలభైయేళ్ళ వయస్సులో ఉద్భవిస్తుందని....” సరోజ చెప్పిపోయింది.

“ఇప్పుడెందుకీ సోదంతా” విసుగ్గా అన్నాడు, రామం.

“మరీ చైల్డ్రిష్ గా మాట్లాడొద్దు రామం. నిజమే నువ్వన్నట్లే యంతకాలంగా ప్రేమించుకున్నాం. సో. వాట్. జీవితాంతం ప్రేమించుకుంటూనే వుండిపోవా

లంటే యిది యీస్ మన్ కలర్ తెలుగు సినిమాకాదు. జీవితం. యు నో ది సీక్ రియల్ లైఫ్.”

“నో డౌట్, నువ్వు పెద్ద లజ్జాకారి బిడ్డవుకాదు. నేనూ మరో పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్ కాతున్నాను. ఆ ప్లాన్ దేశంలోని కోటానుకోట్ల మిడిల్ క్లాస్ బ్రతుకుల్లో మన బ్రతుకులూ ఒకటి.”

“బియ్యే అవ్వాలన్నావు— అయింది. ఉద్యోగం రానీ అన్నావు— రాలేదు. అసలు వస్తుందన్నదికూడా అనుమానమే. అటువంటప్పుడు నీకుద్యోగం వచ్చేదాకా—

చంద్రుడికోసం యెదురుచూసే చకోరంలా—

స్వాతి జల్లుకోసం యెదురుచూసే ముత్యపు చిప్పలా—

యింకా యేదో యేదోలా. యెదురుచూస్తూ కూర్చోవటానికి నేను తెలుగు సినిమా హీరోయిన్నికాదు, నువ్వు హీరోవీ కాదు, కాబట్టి....”

“కాబట్టి.... ఆ రెండోపెళ్ళివాణ్ణి చేసుకుంటానంటావు. అంటే నా: వాడి కారు చూసి, వాడి బంగళాచూసి, వాడి కున్న ఆస్తిచూసి, రెండో పెళ్ళవుతేనేం. మూడోపెళ్ళి వాడవుతేనేం, ముసలాడైతేనేం, చాచబోతున్న వాడవుతేనేం కట్టుకుంటే పోలా.... వాడు చచ్చింతర్వాతి. హాయిగా...”

“షట్. పిచ్చిగా వాగకు” అసహనంగా అరిచింది సరోజ.

గాలి వేగం హెచ్చింది. వెన్నెల చిక్కబడుతోంది క్షణక్షణానికీ. సిటీ రంగు రంగుల లైట్లతో వింత వింత అందాల్ని సంగరించుకుని వెలిగిపోతోంది. వెన్నెల

విద్యార్థులతో అల్లుకున్న ఆకంబ పథం!
 రెండవ ముకాసల రెండవ అనుభవం వికమ్మన భీమకంభం!!

దింపత్తవకం (సీరియస్)

మీ ఆకిట్టరచయిత్రీ
 శ్రీమతి యద్దానప్రసాద్ సులక్ష్మినికెళ్ళి
 అప్పటప ధిరివోకెక రచన
 ఈసంబంధ సుంచేప్రతిసెల మీరు చదువుకోరు

మార్చి 1979

కాంతిలో మరింత అందంగా మెరిసిపో తోంది సముద్రం. బీచ్ లోని ఆంధ్ర క్రమ క్రమంగా వల్లబడుతున్నాయి.

నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలింది వారి మధ్య

“ప్రేమ పేరు, జీవితం వేరు ప్రేమించు కున్నాం - ఆల్ రైట్ అందులో తప్పు లేదు. అయితే ప్రేమించుకున్న పాపానికి నీ పరిస్థితులు చక్కబడేంత వరకు ఆగా లంటే” —

“నీ కుద్యోగం రావాలని నువ్వొక మన్నావు” —

“నీ కుద్యోగం వచ్చాక, నా కేరీనా లోగమొస్తే” —

“ఇలా ఒకటి తర్వాత ఒకటి పరిస్థితు లంటూ వస్తూనే వుంటాయి. వాటికి తెలిపి వుండదు. కాని ఈ పరిస్థితుల మధ్య జీవి తాలను బలిచేసుకోవటం నా కిష్టంలేదు.

నిన్ను ప్రేమించాను. అందుకు సందేహం లేదు. ప్రేమించాను ప్రేమిస్తున్నాను. ఇంకా ఇంకా ప్రేమిస్తాను. కాని ప్రేమ గుడ్డిది కాకూడదు. ఐ లంబ్ లై కిట్.”

రామం చూసాగా వింటున్నాడు. చంద్రుడి కేసి చూస్తూ.

“వటం కంటే అవసరం గొప్పది. బలమైంది చూడా. ఇప్పుడీ పెళ్ళినా అవ సరంకోసం కాదు. ఈ పెళ్ళితో నా యిద్ద రన్నయలూ ఓ ఆధారం దొరుకు తుంది ఆయన ప్రావకంతో, అది చాలు. ఇన్నాళ్ళూ గాసుగెద్దులా నడుపుకుంటూ వచ్చిన మా నాన్నకు యింకా గుదిబండలా వుండలేను. ఈ గుడ్డి ప్రేమను నమ్ముకుని” సరోజ కంఠం గద్దదిక మైంది.

“గుడ్డి ప్రేమా.” వెలవెలాబోతూ అడి గాడు రామం.

సరోజ కంఠోల్. చేతుకుంది ఎమో షన్సు. “ఏమైనా అనుకో. ఐ లంబ్ కేర్. అంతకింటే విశ్రలంగా నీకు చెప్ప లేను.” సరోజ లేచి నిలుచింది.

రామం కూర్చునే అడిగాడు, “అయితే యిన్నాళ్ళు....”

“ఫర్ గెటిట్. పాస్ యాక్ ఎ కాన్సిల్ డెర్. యు కాన్స్ కాషిట్. ఖవిష్యత్తులో బాగుపాలనుకునేవాడికి, భూ త కాలం గురించి ఆలోచన వుండకూడదు. “ప్రేమ ప్రేమ....వల్లకాడు అంటున్నావు, అదంతా తిసి సగ్గుదంలో గిరవాటేసి చక్కా దులుపుకుని. యింటికి వెళ్ళు” స రో జ కదలబోయింది.

రామం లేచాడు. అల్లకల్లోలమై పోయిం దతని మనస్సు. “ఇది” అంటూ ప్రశ్న కంగా చెప్పలేని సందిగ్ధలో వూగినలాడు తోందతని మనస్సు

“ఇంత నిర్ణయగా సువ్వెలా అనగలుగు తున్నావ్ సరూ ?” గొంతు పెకలించుకుని అడిగాడు.

చతుక్కున తిరిగింది సరోజ. ఆమె ముఖంలో ఆ జ్ఞానంలో కదులాడిన భావాలి చదవలేకపోయాడు రామం.

“కష్టపడి వండుకున్న అన్నాన్ని పార పేసుకోవాలని యే మూర్ఖుడూ అనుకోడు రామం. నేను ముందే చెప్పాను. సువిష్ట ప్పుడు పడున్న జ్ఞాభకంటే వెయ్యి రెట్టె క్కువ జ్ఞాభను నేననుభవించాను నీకీ మాట చెప్పడానికి. అర్థంచేసుకో” వెను దిరిగింది సరోజ.

రామం రోషంతో బుసలు కొట్టాడు. “ఇంతకూ, నిన్నాడుకోబోతున్న హీరో యెవడు?” వ్యంగ్యంగా అడిగాడు.

సరోజ ఆగింది. అయితే వెనక్కు తిరిగి రామం కేసి చూడలేదు. “అతను హీరో కాదు. అలా అని విలనూడు. మొదటి భార్య చనిపోయింది. అందుకే నన్ను చేసుకోబోతున్నాడు. నువ్వన్నట్లు కారుంది. బంగళావుంది. ఇంకేముందో నాకు తెలి యదు. వెయిట్ ఫర్ వెడ్డింగ్ కార్డ్” అనేసి చకచకా వెళ్ళిపోయింది సరోజ.

ఒంటరిగా. ఆ వెన్నెల్లో నింబడి పోయాడు రామం.

* * *
“రామం, !”
వెనక్కు తిరిగాడు రామం
సరోజ!
“నువ్వా.... ఐమీన్ మీరా” ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు రామం.

“బహువచనం అట్టరే దు. ముందు మాట్లాడకుండా నా వెనక రా. నీకో సర్ సైక్లిక్ యివ్వాలి” హోటల్ కి దారి

GET FOR RS. 20 PER MONTH INSTALMENT

GUARANTEED 5 YEARS

RIFLED BORE

Length 1.15 metres
Weight 4 Kg.
Range 100 metres
Double-pull trigger
Action Breakdown barrel
Attractive padded butt
Ideal for self-defence
small game and target shooting
Licence not required
Postage Packing Rs. 30
Price Rs. 500

SPRINGFIELD AGENCIES (Regd.)
E-32 FATEH NAGAR NEW DELHI-110018

ORDER FORM

POST TODAY

A J P 3

The Manager
Springfield Agencies (Regd.), New Delhi-110018

Dear Sir,
Please send me One Springfield Supershot-77 Air Rifle on Rs. 20 - per month instalment alongwith all the documents for possession. As per your instalment system I agree to pay the instalments regularly.

NAME..... AGE.....YEARS
ADDRESS.....
P.O..... PIN.....DIST.....
OCCUPATION..... SIGN.....

FILL THIS FORM IN ENGLISH IN BLOCK LETTERS
DO NOT SEND ANY ADVANCE WITH THIS ORDER

రామం మాట్లాడకుండా నడిచాడు. నడుస్తూనే ఆమెను గుండచాడు.

వెడలో మంగళసూత్రం కనిపించటం లేదు

“ఇంకాకాలేదుకాబోయి” అనుకున్నాడు. ఫాబిలీ స్నెన్ లోకి దారి తీసిందామె కూర్చున్నారని యిదయా.

“ఎ సైంది నీ మేరేజ్?” అడుగుతున్నాయి రామం చావులు అర్థం చేసుకుందామె నవ్వింది.

“సర్ ప్రైజ్ యిస్తానన్నాను కదూ. యిదే సర్ ప్రైజ్.”

రామాని కర్తం కాలేదు.

అయోమయంగా చూశాడు. చేతిలోని వైలును ప్రక్కన పెడుతూ.

“ఒక్కసారి చునం ఒక్కక్కటను కుంటాం రామం. కాని జరిగింది ఏకటి” అంది సరోజ

రామం మౌనంగా వింటున్నాడు.

“నీకో కథ చెప్పనా?” సరోజ అంది.

రామం తలాడించాడు.

“ఓ వేటగా డుండేవాడు. వాడో నాడు ఓ తాబేలును పట్టుకుని చెరువుగట్టు మీద నుంచి వస్తుంటే, దూరంగా చచ్చినట్లు పడివున్న ఓ జింక కనిపించింది....”

“ఎం కావాలి సాం” ఎచ్చాడు సర్వర్.

ఆర్పించింది సరోజ

సర్వర్ వెళ్ళిపోయాడు.

“ఎక్కడున్నా?” సరోజ అడిగింది.

“జింక దగ్గర.”

“ఆ జింక మీద కూర్చుని ఓ కాకి ముక్కుతో పొడుస్తుంది. దాన్ని చూసి వేటగాడు తాబేలును భుజం మీద నుంచి క్రిందకు దించి గట్టుమీద పెట్టి, జింక

కోసం వెళ్ళాడు. కొంచెం దూరం వెళ్ళే సరి....

“ఇడ్లీ లేదు మేమ్” ఎచ్చాడు సర్వర్.

“పోనీదోసెపట్టా” అరరిచ్చింది సరోజ. సర్వర్ వెళ్ళిపోయాడు.

“కొంచెం దూరం వెళ్ళేసరికి చచ్చినట్లు నటిస్తున్న జింక కాస్తా లేచి పారిపోయింది. ‘అయ్యో అనుకుని వెనక్కు వెళ్ళి చూస్తే గట్టుమీద పెట్టిన తాబేలు కాస్తా చెయ్యిలోకి పారిపోయింది” కథ ముగించింది సరోజ.

రామం మౌనంగా వింటున్నాడు సరోజ కేసి చూస్తూ.

“మాట్లాడకూడదని ప్రకం ఏమన్నా పట్టావేమిటి?” అడిగింది సరోజ.

గట్టిగా నిట్టూర్చి. “నువ్విప్పుడా కథ చెప్పాల్సిన అవసరమేమొచ్చిందా అని ఆలోచిస్తున్నా....” అని ఒక్కక్షణం ఆగి. “బై ది బై.... నీ మారేజేమయింది?” అడిగాడు వ్యంగ్యంగా.

సరోజ నవ్వింది చిన్నగా.

సర్వర్ టిఫిన్ పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

“నాకు జాబ్ దొరికింది” చటుక్కున అంది సరోజ. ఫెలు కేసి చూస్తున్నాడల్లా కనుబొమ్మలెగరేసి చూశాడు సరోజకేసి.

“నమ్మవుకదూ నా కేకాడు. మా అన్నయ్య లిద్దరికీ జాబ్ దొరికాయి” కళ్ళు మూసుకుని రిలీఫ్ పొందుతున్నట్లు అంది సరోజ.

“నిజం?” నమ్మలేనట్లు అడిగాడు రామం.

“నిజం.”

“మరి మరి” మాటలకోసం తడుముకున్నాడు రామం.

“ముందుకానీ.”

టిఫిన్ కానిచ్చారు.

“మారేజెస్ ఆర్ మేడ్ యన్ హేవెన్” అని ఎవరన్నారో కాని అక్షరాలా నిజం.

రామం అయోమయంగా చూశాడు.

సరోజ నవ్వింది చిన్నగా. “ఏమీ తెలీనటు ఆలా చూడొద్దు. నాకు ఒళ్ళుమంట. ప్రేమాలేదు, దోమాలేదు అనుకున్నాకానీ అన్నీ వున్నాయి నిన్నోదులుకోలేవు.”

రామానికి అర్థమయింది. కాని ఓ చిక్కు ప్రశ్న వుండిపోయింది.

“మరి.... మరి అతను.... అతను....”

మాటలు పెగలటంలేదు రామానికి.

పక్కన నవ్వింది సరోజ. “పరిస్థితులు అనుకూలంగా వున్నప్పుడు చూస్తూ చూస్తూ రెండో పెళ్ళివాణ్ణి చేసుకునేంత మూర్ఖురాలి కాదు నేను.”

రామానికంతా అయోమయంగా వుంది.

“పైగా నేను ఎవరెవరితోనో తిరుగుతుంటానంట. మానర్ లెస్ బ్రాట్ - ఇంకా యేజేవో వాగాట.”

రామానికర్థమయింది.

“రామం, ఏమంటా విప్పుడు? ఎలా వుంది నేనిచ్చిన సర్ ప్రైజ్?”

“నేనూ నీకో సర్ ప్రైజ్ తీస్తాను” రామం అన్నాడు తేడకుంటూ.

ఈసారి అయోమయమైపోవడం సరోజ వంతయింది.

“ఎయిండే నా మారేజ్. కాబోయే మామ గారే వుద్యోగం యిప్పిస్తారట. పోతే పిల్ల.... టిఫిన్ నా భార్య నీ అంత అందంగా వుండదు. పైగా కుంటిది. అయితేనేం నా పరిస్థితులలాంటిది, ఇదుగో వెడ్డింగ్ కార్డ్.” పైల్లోంచి శుభలేఖ తీసి సరోజ కందించాడు రామం.

అనేకాంకుల, విశేషాభివృద్ధి చూరగంటున్న క్షయవిసీరియం
 ఆంకప్రణాళి (కోలెరి) క్షయవిసీరియం
 మరొకటి సులభమైన చక్క క్షయవిసీరియం

* * *

విభిన్న రుచులు, విభిన్న సంకృతుల సాహితీ ప్రకృతిలు!
 అధిక జీవనం
 పాఠశాల ప్రశ్నోత్తరములు వాడుగువారి సవలలు
 మౌలిక తెలుపులు (ఈనాటి సంకీర్ణ సవలలు)
 ప్రముఖ పంజీలీరచయిత్రీ (అమృతప్రీ) తం సవల
 ఈనాటి తెలుగు సాహితీ సవల! దిక్క (క) లో గులాబీ తోట - చక్కదిక్కు పంజీరచయిత్రీ

64, 65, 66

